

Tre varv runt Ramsö

Uteliggare, innepulare, träslipare, plastglidare, granseglare, instrumentfreaks, långdistansare, bryggseglare. Alla kan hitta den rätta platsen för ögonstenen på Ramsö. Här finns tre båtvarv att välja på. Vart och ett med sin egen stil och specialitet. Alla med anor från när förra seklet var ungt.

Redan år 1900

Ramsö Varvets röda magasin syns ända borta från Vaxholmskajen och är det första man ser av Ramsö när man kommer med båten från stan. Här på Båtudden fanns ett varv redan år 1900. Det hette Reversator och byggde mindre träbåtar, bland annat flera Petterssonbåtar (som du kunde läsa om i förra numret av den här tidningen). Varvet gick i konkurs efter ett tiotal år, Kustartilleriet tog över och använde lokalerna som förråd.

Elverk, smedja, tegelbruk

1915 blev det fart på båtbyggeriet igen när Vaxholmvarvet drog igång sin rörelse. Nu var det fartygsbyggen som gällde, fraktbåtar på upp till 2 700 ton. Två stycken beställdes ända från Spanien. Varvet hade eget elverk, smedja, sågverk och tegelbruk, ja till och med en telefonväxel som successivt kunde användas av hushållen på ön.

Varvet blomstrade, man köpte mark och byggde både en- och tvåfamiljshus, ett stort hus med marketenteri, personalrum och kooperativ affär och ett tvåvåningshus för kontor. När verksamheten var som störst hade Vaxholmvarvet 200 anställda.

Varvet fick sitt nuvarande namn på 1930-talet. Idag står det "Auktoriserad Storebro" på magasinsskylten.

Det började på Tynningö

En ankarlängd från Kustbohemmet ligger Abrahamsson och Börjessons Varv, i viken in mot Ramsövägen. Men det hela började egentligen på Tynningö och dit har varvet anknytning än idag eftersom de nuvarande ägarna Peterberg bor på vår grannö.

I början på 1900-talet hade Carl Lindberg ett litet varv på Tynningö. Men han växte snart ur lokalerna och då dök ett lämpligt tillfälle upp att köpa en bit mark på Ramsö och bygga upp ett varv där. Han drev varvet i två år fram till sin död, sedan tog hans änka vid. Då fanns redan en intresserad verkmästare, Sven Abrahamsson, från Göteborg på Vaxholmvarvet. Och något senare gjorde en annan göteborgare entré, Erik Börjesson. De köpte och döpte varvet efter sig själva 1920. Priset var 5 000:-.

May-Be

Här har byggts många fina motorkryssare och segelbåtar genom åren, bland annat W i, R 8-or, R 6-or (till exempel Guldpokalsegraren May-Be) och R 5-or. Under krigsåren byggdes en minsvepare och några fiskebåtar och då jobbade 16 man här, bland dem en viss Oskar Blomberg,, som strax kommer att dyka upp på ett annat varv. Som mest arbetade 30 personer på varvet.

Varvet övertogs 1963 av far och söner Peterberg från Tynningö.

Inflyttning från Björnholmen

I Lillängsviken, mitt emot Björnholmen, finns Blombergs varv, som också har sina rötter från början av nittonhundratalet. Och det var just på Björnholmen som det hela började. Då tillhörde holmen Kronan och där bodde förvaltaren Falkman med sin familj. Sonen Axel Falkman drev en liten varvsrörelse på området. Men det tog ett plötsligt slut när första

världskriget bröt ut 1914. Hans far fann på råd, köpte mark i Lillängsviken på Ramsö och byggde både varv och bostadshus. När Axel Falkman gick i pension 1947 sålde han rörelsen till Oskar Blomberg, som tidigare arbetat på Ramsös båda andra varv. Därefter tog sonen Yngve över.

Ett 20-tal småbåtar

Blombergs Varv drivs sedan 1998 av Lennart Söderlind. –Jag tog över småbåtsvarvet efter Yngve och fortsätter i stort sett i hans anda, säger Lennart. Segelbåtar fanns flera tidigare men det avvecklar jag nu, bland annat för att mastkranen inte längre är pålitlig. En del träbåtar har jag fortfarande kvar men eftersom jag inte är specialiserad på träarbeten kommer jag mer och mer att satsa på plastbåtar.

Vi har kapacitet för ett tjugotal småbåtar under tak och står till tjänst med vinterförvaring, underhåll, service och reparationer.

Carl-Olov Werngren